

2 i påsktiden

Psalmer: 152, 708, 251, 466, 153, 715

Texter: Sak 8:1-8, 1 Petr 1:3-9, Joh 20:24-31, 1 Kor 15:1-10

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

1 Kor 15:1-10

1 Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er, som ni tog emot och står fasta i, 2 och genom vilket ni blir frälsta. Jag vill påminna er om orden som jag förkunnade, om ni nu håller fast vid dem. Annars var det förgäves att ni kom till tro. 3 Jag meddelade er det allra viktigaste, vad jag själv hade tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna, 4 att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna, 5 och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. 6 Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på en gång, av vilka de flesta ännu lever, medan några är insomnade. 7 Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. 8 Allra sist visade han sig också för mig, som är såsom ett ofullgånget foster. 9 Ty jag är den ringaste av apostlarna. Jag är inte värd att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling. 10 Men genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förgäves, utan jag har arbetat mer än de alla, fast inte jag själv, utan Guds nåd som varit med mig.

Låt oss be!

Herre, påminn oss om evangeliets ord och gör oss fasta i tron på vår Frälsare som dog och uppstod för oss. Fyll oss med tacksamhet över din förunderliga nåd. Amen.

Bibeln förkunnar en väg till frälsning. Jesus säger: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” Det är genom tron på Jesus vi blir frälsta. Denna frälsningsväg gäller alla människor i alla tider. Gud förkunnade den för våra första föräldrar på syndafallets dag. De skulle tro på kvinnans säd som skulle krossa ormens huvud. Detta evangelium ska förkunnas till tidens slut.

Men lagen lovar också evigt liv och kan därför kallas en frälsningsväg. Men lagen tillfogar ett villkor: *den som håller buden ska leva genom dem*. För att lagen ska ge evigt liv måste vi hålla buden på ett fullkomligt sätt, utan avbrott hela livet. Lagen visar oss en oframkomlig frälsningsväg. Det finns ingen människa som är fullkomlig. Därför kan inte lagen uppfylla sitt löfte att ge evigt liv åt någon enda människa. Ingen människa kan bli rättfärdig inför Gud genom

sina gärningar. Däremot är det många människor som tror att de har gjort tillräckligt med goda gärningar för att Gud ska bli nöjd.

Dagens predikotext sätter in våra gärningar i sitt rätta sammanhang. Paulus talar om att han arbetat mer än alla apostlar. Han gjorde det inte för att få något från Gud. Han erkänner att han i sig själv är en ovärdig syndare. Hans arbete var en frukt av tron. Så är det också för oss. Först kommer nåden och sedan vår tjänst som en frukt av tron på Guds nåd. Guds nåd kan vi inte förtjäna för då är det inte längre nåd utan lön.

Vi ska idag lära oss den rätta ordningen: Gud har visat oss nåd genom att sända sin Son till vår frälsning för att vi ska tro på honom och tjäna honom.

Paulus påminner församlingen om evangeliet som de fått höra. Han påminner om det glada budskap som de tagit emot och stod fasta i och genom vilket vi blir frälsta. De allra viktigaste i evangeliets budskap är:

- att Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna,
- att han blev begravd,
- att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna,
- och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv.

Det finns många åsikter om vad evangeliet är. En del säger att det är Jesu kärleksbudskap som lär oss älska varandra. En del säger att det är ett glatt budskap för de fattiga eftersom det förkunnar solidaritet med de svaga. En del säger att det är budskapet om befrielse från socialt och ekonomiskt förtryck. Men observera att då Paulus ska påminna om det allra viktigaste i evangeliet så handlar det inte om vad vi ska göra, hur mycket vi ska älska varandra, eller hur solidariska vi ska vara. Evangeliet förkunnar historiska händelser. Det handlar om vad Kristus har gjort.

Kristendomen är förankrad i historien och radar upp många viktiga händelser, och bland dessa tillhör Jesu uppståndelse de allra viktigaste. Jesu uppståndelse är omvittnad av trovärdiga ögonvittnen. Jesus visade sig för Petrus och sedan för de tolv apostlarna. Ja, Paulus refererar inte bara till apostlarna som ögonvittnen utan till mer än 500 bröder. De flesta av dem levde fortfarande när Paulus skrev detta. Den som tvivlade på att Jesu uppståndelse kunde gå och förvissa sig hos dem som sett honom. Vi kan glädja oss över att Jesu uppståndelse är en av de bäst belagda och omvittnade händelserna i historien. Den som inte tror på Jesu uppståndelse behöver inte heller tro på någon annan historisk händelse.

Ibland kan man få höra påståendet att det inte är viktigt för tron om exempelvis jungfrufödelsen eller uppståndelsen är historiska händelser. Vi kan lära oss lika

mycket av vad som berättas oavsett om det verkligen inträffat eller om det bara är en god historia. Ja, en del menar att Bibeln är till mest nytta för oss om vi läser den som en god historia och delar med oss av den goda underhållningen. Då engagerar Bibeln människor och vi skapar en stund givande samtal i mötet med andra - det är det viktigaste. Men de som säger att det inte är viktigt om Jesus uppstått kroppsligen säger tvärt emot Paulus. Jesu uppståndelse tillhör det allra viktigaste i evangeliets budskap. Ja, den som inte håller fast vid att Jesus verkligen uppstått på tredje dagen och visat sig för många, hans tro är förgäves. ”Er tro är förgäves” är Paulus budskap till alla präster och predikanter i svensk kristenhet som förnekar att Jesu uppståndelse är en historisk händelse.

Paulus påminde invånarna i Korint om vad han förkunnat för dem. När aposteln hade talat om Jesu död så hade han talat om att Jesus dog *för våra synder enligt Skrifterna*. Vilka ställen hade han då hänvisat till? Ja, säkert hade han använt Jes 53:

*Han var genomborrad för våra överträdelsers skull,
slagen för våra missgärningars skull.
Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid,
och genom hans sår är vi helade.*

Och

*Bland de ogudaktiga fick han sin grav,
men hos en rik var han i sin död,*

Det tillhör det allra viktigaste i evangeliets budskap att Jesus dog för våra synder enligt Skrifterna. Jesu död var den betalning som fullständigt gottgjorde för våra synder. Detta var förutsagt och förkunnat i de heliga Skrifterna, ja, Gud hade förkunnat det redan på syndafallets dag. Det är genom tron på Frälsaren som dog för våra synder vi blir frälsta. Det blev förkunnat i Skriften också för dem som levde under Gamla testamentets tid för att de skulle bli frälsta genom samma tro. Ett och samma budskap har förkunnats från begynnelsen. Det finns ingen annan väg till frälsning för någon människa än genom tron på Kristus som dog för våra synder enligt Skrifterna.

Till det allra viktigaste hör också *att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna*. Paulus påminde korintierna att det var så han predikat hos dem. Vi vet inte exakt vilka skriftställen Paulus använt men dit hörde säkert Psaltaren 16:10

*Ty du ska ej lämna min själ åt dödsriket,
du ska ej låta din fromme se förgängelsen.*

Det allra viktigaste i evangelium är förkunnelsen av dessa två historiska händelser, att Jesus dog för våra synder enligt Skrifterna och att han uppstod på

tredje dagen enligt Skrifterna. Om någon säger sig vara kristen men inte tror att Jesu uppståndelse verkligen inträffat så är hans tro är förgäves. Paulus skriver: *Jag vill påminna er om orden som jag förkunnade, om ni nu håller fast vid dem. Annars var det förgäves att ni kom till tro.* Om evangeliets innehåll varit befallningar så skulle budskapet ha krävt lydnad som respons. Om evangeliet gått ut på att lära oss älska varandra så skulle det ha krävt kärlek till vår nästa som respons hos oss. Men nu handlar evangeliet om historiska händelser. Evangeliet handlar om Kristi fullbordade gärningar och därför kan vår respons bara vara att vi tror det eller ej. Paulus manar oss att hålla fast vid dessa historiska fakta. Annars var det förgäves att vi kom till tro. En uppmaning som är mycket aktuell idag.

Evangeliet försäkrar oss om att vi inte behöver sona eller gottgöra för våra synder, inte heller lida straffet för dem. Det har Kristus gjort när han dog för våra synder enligt Skrifterna. Evangeliet försäkrar oss om att vi inte ska bli kvar i döden. Kristus har uppstått som den förste bland många bröder. Vår uppståndelse och vårt liv grundar sig på att Jesus uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna. Paulus stärker vår tro genom att påminna oss om att Jesu uppståndelse är en väl omvitnad historisk händelse. Evangeliet försäkrar var och en som tror om frälsningen. Paulus skriver på ett annat ställe: *”Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror.”*

Men om vi nu blir frälsta genom tron på evangeliet, var kommer då våra gärningar in? Är Gud likgiltig för hur vi lever? Nej, dagens text lär oss att vi också ska tjäna den Frälsare vi kommit till tro på.

Sedan den uppståndne Frälsaren visat sig för apostlarna och de fem hundra så visade han sig till sist också för Paulus. Paulus kallar sig själv för ett ofullgånget foster, ett dödfött barn. Med det menar han att han inte ens är värd att vara en levande människa, än mindre en apostel. Ja, han säger själv att han är den ringaste av apostlarna: *Jag är inte värd att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling. Men genom Guds nåd är jag vad jag är...* Så mycket är helt klart; Paulus hade inte meriterat sig för att bli Jesu Kristi apostel. Det är egentligen otroligt att tänka sig att en som förföljt Guds församling ska inneha det högsta ämbetet i kyrkan, att vara Jesu apostel. Ett är säkert: han hade inte förtjänat denna kallelse. Han säger också själv: *”genom Guds nåd är jag vad jag är”*.

Det är också en nåd att vi som är syndare får kallas Guds barn, vilket vi också är. Det beror inte på våra gärningar. Det beror inte på att vi förtjänat det. Det beror på Guds förunderliga nåd. Genom Guds nåd är vi vad vi är - Guds barn och medborgare i Guds rike.

Alla anhängare av lagreligioner tänker på ett helt annat sätt. De tänker att de ska bli något som de inte är genom sina ansträngningar. De tänker att de ska bli goda och rättfärdiga genom att göra goda gärningar. Genom goda gärningar ska de försöka bli något som de inte är: goda och rättfärdiga. Men vi säger: ”genom Guds nåd är vi vad vi är”.

När vi nu genom Guds nåd är Guds barn ska vi också leva som Guds barn. Det är här gärningarna kommer in. Vi ska inte försöka bli Guds barn genom våra ansträngningar. Genom Guds nåd är vi Guds barn och nu ska vi leva som Guds barn.

Det finns de som tänker: ”varför skulle jag tjäna Gud och göra goda gärningar om jag ändå inte kan förtjäna något med det? Varför arbeta om man inte får någon förtjänst?” Tänk om Paulus sagt så. Då hade Guds nåd mot honom varit förgäves. Nej, Paulus säger: *”hans nåd mot mig har inte varit förgäves, utan jag har arbetat mer än de alla, fast inte jag själv, utan Guds nåd som varit med mig.”*

Paulus fick erfara Guds förunderliga nåd. Därför arbetade han mer än alla i Guds tjänst. Arbetet var inte orsak till hans frälsning utan en frukt av nåden i hans liv. Han höll Guds nåd dyrbar, och förundrade sig över att Gud visat nåd mot honom som förföljt Guds församling. Han fick förlåtelse för sina många synder och därför ville han sedan tjäna Herren. Skriften betygar samma sak på många ställen. Jesus betygar om kvinnan som grät vid hans fötter: *”Hon har fått förlåtelse för sina många synder. Det är därför hon visar så stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet älskar litet.”*

Vi har fått förlåtelse för våra många synder. Genom Guds nåd är vi vad vi är. Låt oss då också leva som Guds barn så att inte Guds nåd mot oss varit förgäves. Amen.

Låt oss be!

Herre Jesus Kristus, sänd din Ande till oss så att vi håller fast vid evangeliets ord som kan frälsa våra själar. Låt inte din nåd mot oss vara förgäves. Fyll oss med tacksamhet över din förunderliga nåd så att vi tjänar dig med glädje. Amen.